

LETO I.
6.
september
GLASILO SZDL
OBČINE
LOGATEC

Logaške NOVICE

DESET TISOČ LJUDI NA SLAVJU V LOGATCU

Na zaključnih slovesnostih ob 30—letnici osvoboditve so se v Logatcu srečali borci in aktivisti iz notranjskih občin — Za 2,5 km daljši asfaltni trak proti Rovtam — Nova šola v Dolenjem Logatcu — Še dve spominski obeležji: aktivistki Ljubi Bavdekovi in rajonskemu odboru OF Logatec

Pred osrednjim slavljem v Logatcu smo imeli v občini več priložnostnih prireditev, med katerimi naj omenimo zlasti prireditvi v Hotedršici in v Rovtah. V Rovtah so se letos celo odločili v prihodnje vsako leto praznovati 2. avgust, kot krajevni praznik v spomin na fašistični pomor desetih talcev v Rovtah in na požig Praprotnega brda in Podpeska. Zaključne slovesnosti ob letošnjem praznovanju 30—letnice osvoboditve pa so bile od 5. do 7. septembra v Logatcu, ko je bilo tudi tradicionalno srečanje borcev in aktivistov notranjskih občin Cerknica, Logatec, Vrhnika in Ljubljana—Vič.

Logaške slovesnosti so se začele že v petek, ko so v Cestah najprej odkrili spominsko obeležje padli aktivistki Bavdekovi, zatem pa odprli novi del asfaltirane ceste Logatec—Rovte. V soboto se je praznovanje nadaljevalo najprej s slavnostno sejo skupščine občine Logatec, na kateri so sprejeli odlok o podelitvi domicila logaškemu bataljonu. Po seji so se gosti priključili že zbranim udeležencem pri odkrivanju spominske plošče na hiši, v kateri so leta 1941 ustanovili rajonski odbor osvobodilne fronte. Takoj po tej slovesnosti so se zbrali številni krajani in gosti pred novim šolskim poslopjem, kjer so najprej poslušali nagovor Vinka Haložana ob otvoritvi šole, zatem pa so si v šolskem poslopju ogledali še razstave o NOB na Notranjskem, o povojnem družbenem in gospodarskem razvoju tega območja in o partizanski sani-

teti. Popoldne je bila v Grčarevcu priložnostna slovesnost, pri spomeniku padlim borcem slavne 29. hercegove divizije, ki so padli pred osvoboditvijo Logatca. Pri tej komemorativni slovesnosti je bila tudi delegacija Bosne in Hercegovine, ki jo je vodil narodni heroj in nekdanji komandant omenjene divizije Vlado Šegrt.

Za zaključek sobotnega praznovanja so poskrbeli notranjski pevski zbori z izbranim programom, ki so pred Narodnim domom peli partizanske in narodne pesmi.

Seveda, osrednja slovesnost je bila v nedeljo, 7. septembra,

ko je bilo napovedano pred Narodnim domom srečanje borcev in aktivistov Notranjske, in sicer na velikem zborovanju logaških občanov. Že zgodaj zjutraj je bila budnica, ki je napovedala začetek slavlja. Pol ure pred napovedanim zborom se je razvila skozi Logatec dolga vrsta sodelujočih skupin v parado, ki si jo je ogledalo več tisoč občanov in gostov.

Ker smo bili večina občanov tega dne na zborovanju, saj nas je bilo zbranih skupaj z gosti okoli deset tisoč, ne bi kazalo podrobneje opisovati samega slavnostnega zborovanja. Lahko trdimo, da v Logatcu še nismo

videli tolikšne množice ljudi. Potem ko je sekretar občinske konference zveze komunistov Ivan Loštrek s pozdravnim nagovorom začel veliko zborovanje, je predsednik skupščine občine Logatec Dušan de Gleria predal delegaciji logaškega bataljona prapor. Zatem je bil slavnostni govor narodnega heroja in člana federacije Rada Pehačka, ki je v krajšem zgodovinskem orisu prikazal boj Notranjske, še posebej prebivalstva logaške občine. Po njegovem govoru so udeleženci zborovanja z zanimanjem poslušali in sledili kulturnemu programu.

Danes, po zaključku vseh slovesnih prireditev, moramo priznati vsem, ki so pripravili te slovesnosti, da so se dobro potrudili.

-VT



Velikega zborovanja ob srečanju borcev in aktivistov Notranjske, 7. septembra 1975 v Logatcu, se je udeležilo deset tisoč ljudi. Med številnimi gosti, ki so jih Logačani prisrčno pozdravili, so bili Miha Marinko, Franc Leskošek—Luka, Franc Popit in delegacija Bosne in Hercegovine, ki jo je vodil narodni heroj Vlado Šegrt, komandant slavne 29. hercegove divizije.

foto: Edi Meze

Zares! Vsi smo dolžni skrbeti za ustalitev razmer

Družbenopolitična dejavnost v logaški občini je bila doslej v skladu s sklepi zveznega in republiškega vodstva zveze komunistov. Informacija, ki so jo obravnavali v vseh osnovnih organizacijah zveze komunistov, je po eni strani pokazala, kje odstopamo od začrtanih ciljev, določenih z resolucijo o družbenoekonomskem razvoju SRS v letu 1975, po drugi strani pa opredelila naloge organizacije zveze komunistov in vsakega komunista posebej, da spremenijo stanje povsod tam, kjer je šel razvoj drugače, kot ga je določala omenjena resolucija.

Za izvajanje akcije je bil pri občinski konferenci socialistične zveze imenovan koordinacijski odbor, ki je dolžan spremljati, usklajevati in usmerjati družbenopolitično dejavnost vseh nosilcev te akcije, hkrati pa odbor pripravlja analize ocen in programov, ki so jih morale narediti temeljne organizacije združenega dela, delovne organizacije, samoupravne interesne skupnosti in druge delovne skupnosti.

Koordinacijski odbor je pripravil program, ki zavezuje vse dejavnike, da do določenih rokov izpolnijo sprejete naloge; to zlasti velja za predstavnike sindikatov in samoupravnih organov ter za vodilne delavce, ki morajo z analizo stanja seznaniti vse delovne ljudi v tozdih in da na podlagi tega sprejmejo ustrezne ukrepe.

Za pripravo akcijskih programov in potrebnih ukrepov ni bilo možno izdelati šablon, saj so v vsakem tozdu in delovni organizaciji različni problemi in tudi različni odkloni od resolucije. Navkljub temu smo se skupaj odločili za določen način dela v celotni akciji.

1) V vsakem tozdu in delovni organizaciji kakor tudi v drugih delovnih skupnostih je bilo potrebno pripraviti izčrpne analize z vsemi potrebnimi kazalci gospodarjenja (produktivnost, gospodarnost in donosnost), izvoz in uvoz, naložbe, delitvene odnose med TOZD, DO in SOZD, delitev dohodka in osebnega dohodka, gibanje cen, likvidnost, zaposlovanje, gibanje in vpliv inflacije ipd.

2) Na podlagi teh analiz je bila izvedena primerjava z v resoluciji opredeljenimi cilji in nalogami, da bi ugotovili, kje odstopamo od njih. To je bilo potrebno zaradi tega, da ne bi razpravljali o problemih, ki jih ni, ampak o vprašanih, ko gre razvoj v nasprotno smer od začrtanih ciljev v resoluciji.

3) Kjer so odstopali od resolucije, je bilo potrebno ugotoviti vzroke, kar je omogočilo izdelavo akcijskih programov. To pa je tudi zagotavljalo, da akcijski programi niso bili šablonski, ampak je moral vsak najti sebe in v svojem okolju ukrepati.

4) Na osnovi analize stanja in vzrokov so bili izdelani akcijski programi za izboljšanje stanja v posameznih tozdih, delovnih organizacijah in delovnih skupnostih.

V akcijskih programih so vključili zlasti ta določila:

a) način uskladitve stanja z določenimi cilji resolucije;

b) rok izvršitve naloge, ki naj bo čim krajši, vendar možen in pri tem upoštevati vse objektivne in subjektivne možnosti;

c) nosilci nalog z odgovornostjo posameznikov in organov;

d) kdo in na kakšen način bo nadzoroval izvajanje ukrepov in

e) kaj pomeni za delovne ljudi in organizacijo združenega dela uresničenje uskladitvenih nalog.

Na podlagi skupno dogovorjenih smernic so v vseh tozdih in delovnih organizacijah začeli pripravljati analize in ustrezne ukrepe. Njihovi programi so bili obravnavani tudi v koordinacijskem odboru v občini.

Strokovna komisija pri tem odboru je preučila vse akcijske programe in ugotovila, da so se nalog različno lotili in da so bili programi ukrepov pomanjkljivi. Najbolj so se približali dogovorjenim smernicam v tozdu Valkarton. Za vse ostale akcijske programe pa so v odboru dali določene pripombe ki so jih sprejeli v skupni obravnavi s predstavniki sindikata, zveze komunistov, samoupravnih organov in direktorjev.

5) Analize in programe so obravnavali na zborih delovnih ljudi. Poudariti moramo, da so delovni ljudje z vso odgovornostjo in zavzetostjo pretresali stanje v svoji delovni organizaciji in sprejeli ustrezne sklepe. Ob tem pa so izrekli tudi kritiko tistim, ki niso uresničevali sklepov in predlogov delovnih ljudi ter odpravljali napake, na katere so jih opozarjali. (Na pr. v KLI so že več let opozarjali na škodo zaradi piravosti lesa, pa dozdej niso še ničesar ukrenili).

6) V posameznih tozdih so se lotili analiz kritično, vendar se vse bolj ali manj ogibljejo kritični presoji gospodarjenja in odkrivanju subjektivnih vzrokov. Tako v nekaterih tozdih (v KLI) prikazujejo predvsem kazalce iz polletnega obračuna, drugi pa spet bolj ali manj opisujejo osnovno dejavnost tozda (KZ in GO). V večini primerov pa je opazno, da so hoteli na ta ali drug način obiti določene naloge z naštevanjem splošnih podatkov, s prikazovanjem uspehov gospodarjenja brez primerjave z v resoluciji opredeljenimi nalogami in cilji.

V nekaterih primerih je bilo tudi ugotovljeno, da programi ukrepov niso rezultat analize stanja in vzrokov, saj v njih zasledimo tudi sklepe, ki so jih sprejeli na zborih delovnih ljudi brez predhodne analize. To tudi dokazuje, da so se odgovorni hoteli ogniti nekaterim problemom, na katere so delovni ljudje opozarjali.

7) V programih ni bilo jasnejših določil o krepitvi samoupravljanja in urejevanja vseh

zadev na samoupravni način. Zato je bilo sklenjeno dopolniti programe tudi z določili o razvoju samoupravnih družbenih odnosov.

Dosedanja aktivnost je pokazala, da smo v začetni fazi uspeli razgibati vse družbenopolitične, samoupravne in strokovne dejavnike v občini, v temeljnih in drugih OZD, KS, manj pa v SIS, kjer moramo urediti še veliko samoupravnih in strokovnih problemov, kar pa nas seveda ne sme opravičevati v naših morda prepočasnih prizadevanjih.

Družbenopolitični dejavniki so doumeli nujnost te akcije, ki ima za cilj izboljšanje družbenoekonomskega položaja Jugoslavije, s tem pa tudi izboljšanje življenjskega standarda delovnih ljudi. Prav zato smo še bolj odgovorni, ker smo doslej s prepočasnim izvajanjem resolucije ogrožali prav ta njihov standard.

Tudi tisti, ki so mislili, da bodo s pavšalnim izvajanjem programa zaključili akcijo, so prišli do spoznanja, da je ta akcija pomembna za celotno družbo in da se za neizpolnjevanje nalog ne bodo mogli ogniti svoji družbeni odgovornosti.

S to akcijo smo v občini tudi omajali miselnost, da so za stanje v družbi, in še posebno v gospodarstvu, odgovorni na vrhu, ali da se za rešitev problemov moramo obračati na višje organe; ustvarili smo vzdušje, da v samoupravnem sistemu ne more odločati nihče drug kot delavec in da smo na osnovi takih odločitev vsi odgovorni tudi za izvajanje sprejetih nalog, kar pomeni, da smo vsi dolžni uresničevati cilje resolucije in skrbeti za ustalitev razmer.

Ivan Loštrek

JAVNA ZAHVALA

Glavni odbor za proslavo 30-letnice osvoboditve s srečanjem borcev in aktivistov Notranjske izreka zahvalo in hvaležnost vsem občanom in delovnim ljudem, ki so kakorkoli prispevali s svojim delom ali organizacijo pri uspešni izvedbi celotnega programa praznovanja.

Posebno se zahvaljujemo našim zunanjim sodelavcem, tovaršem Vladu Dernaču, Janezu Vrhuncu in Ljubu Mlakarju. Pravtako velja naša posebna zahvala za pomoč in sodelovanje pripadnikom JLA.

Glavni odbor
za proslavo 30-letnice osvoboditve

Tudi v Rovtah praznovanje

V počastitev 30-letnice osvoboditve, 75-letnice združništva, 50-letnice gasilskega društva in 30-letnice lovske družine je bila v Rovtah svečana prireditev, ki se je je udeležilo celotno družbenopolitično vodstvo naše občine, na svečanosti pa je bil tudi član federacije general polkovnik Rado Pehaček. Slavnostno okrašene Rovte so pozdravile več stoglavo množico, ki je prisostvovala svečani paradi, v kateri so sodelovali učenci osnovne šole, taborniki, zadružniki, lovci, gasilci, športniki, člani RK, mladinci in mladinke, narodne noše in drugi občani. V manifestativnem programu je sodeloval pihalni orkester, orkester glasbene šole, šolska mladina in logaški oktet, slavnostni govor je imel predsednik ZZB NOV Franc Jerina. Visoka priznanja za uspešno in požrtvovalno delo pri gasilskem društvu pa je v imenu gasilske zveze Slovenije podelil gasilskemu društvu Rovte, njegovemu predsedniku in nekaterim članom predsednik občinske zveze tov. Kermavner.

Na tem zborovanju so tudi poimenovali osnovno šolo Rovte po prvoborcu in nekdanjemu učitelju Francu Kerču-Čuču.

Ob koncu še zapišimo nekaj

zanimivosti, ki jih je govornik povedal, ko je orisal družbeni in gospodarski napredek krajevne skupnosti od osvoboditve do danes. Ne da bi posebej omenili velikega števila ljudi, ki so po vojni dobili stalno zaposlitev, je zanimivo o razvoju kmetijstva tole: danes je na območju krajevne skupnosti 55 traktorjev, 84 kosilnic, 25 pobiralk za seno, 28 mlatilnic, 50 motornih žag, 40 obračalnikov za seno in še mnogo drugih kmetijskih strojev. Takšna kmetijska mehanizacija prav gotovo zagotavlja povsem drugačen in uspešnejši razvoj kmetijstva kot nekdanje garaško, a mnogo manj donosno ročno opravljanje kmetijskih del.

M. Š. — F. J.



Ob praznovanju smo dobili še nekaj asfaltnega traku, in sicer iz Logatca proti Rovtam.

foto: Edi Meze

Za varnejše delo v KLI

Iz novega zakona o varstvu je razvidno, da se s samoupravnimi sporazumi na novo ureja varstvo pri delu v temeljni organizaciji združenega dela. Za zaščito delovnega okolja je potrebno široko vključevanje samoupravnega odločanja tudi na področju varstva pri delu. To pa ne pomeni, da si vsak kroji varstvo in dela tako, kot

se njemu zdi najbolje, temveč pomeni, da se s samoupravnimi sporazumi in dogovori določimo za celovito dejavnost, s katero bomo zmanjševali število nezgod in zboljševali delovne pogoje.

Z našim novim samoupravnim sporazumom na novo urejamo pravice, dolžnosti in odgovornosti v varstvu pri delu

v temeljnih organizacijah združenega dela oziroma za vso delovno organizacijo. Kajpak, pravilne odnose in sporazumevanje pa bomo dosegli predvsem z organizacijo varstva pri delu, z izpolnjevanjem obveznosti ter z upoštevanjem normativov za varne delovne razmere.

V sporazumu so splošno varstveni ukrepi, s katerimi določamo le značilnosti in splošnosti za tehnično, zdravstveno, socialno, vzgojno, pravno, družbenosamoupravno varstvo pri delu ter posebne varstvene ukrepe, ki pa so določeni v posebnem pravilniku o varstvu pri delu. Naj naštejemo le nekaj tehničnih varstvenih določil: za gradbene objekte in delovne prostore, delovne naprave in priprave, za gibanje ljudi in notranji transport, o električnem toku in nevarnih snoveh, o požarni varnosti in podobno. Pravtako s samoupravnimi sporazumi določamo, da varstvo pri delu moramo zagotavljati z občasnimi pregledi delovnih prostorov, delovnih naprav in priprav, s poučevanjem in preizkušanjem znanja delavcev, s preventivno zdravstveno službo, obveščanjem nadzornih organov ipd.

S sporazumom so določene pristojnosti organov upravljanja z namenom vključiti delavca v celotno delovanje varstva pri delu.

L.M.



Pri kmetu Francu Kermavnarju na Grčarevskem vrhu so gosti iz Bosne in Hercegovine obudili spomine na osvobodilni čas, ko so borci 29. hercegovske divizije bili hude boje s sovražnikom, ki se je umikal proti Logatcu in Ljubljani.

foto: Edi Meze

KAJ JE DOBRO GOSPODARJENJE?

Na zadnji seji občinske skupščine je bilo v razpravi o stabilizacijskih ukrepih sproženo vprašanje, kaj je sploh dobro gospodarjenje.

Najprej je treba poudariti, da je dobro le tisto gospodarjenje, ki je v skladu s širšimi družbenimi koristmi, kar pomeni, da je sicer dobro gospodarjenje s podjetniškega vidika lahko slabo, če ga ocenjujemo s širšega vidika.

Za razliko od kapitalizma, kjer so skoncentrirana vsa prizadevanja za doseganje čimvečjega profita, naj bi bilo dobro gospodarjenje v naši samoupravni socialistični družbi ob upoštevanju širših družbenih ciljev, pridobivanje čimvečjega dohodka.

Dobro gospodarjenje pomeni, da je potrebno proizvajati proizvode in nuditi storitve, ki jih je tržišče pripravljeno prevzeti po ponudeni ceni. V stabilnih razmerah je za obstoj na tržišču potrebno stalno skrbeti za kvaliteto izdelkov in za zmanjšanje stroškov proizvodnje in storitev. V nestabilnih pogojih gospodarjenja, kjer igra veliko vlogo inflacija, pa je prejšnja prizadevanja možno nadomestiti s prizadevanji za dosago večjih cen. Dobro gospodarjenje ob upoštevanju socialističnih družbenih odnosov neprestano teži k napredku oz. se prilagaja zahtevam in spremembam na domačem in svetovnem trgu. Strinjam se, da so to definicije, ki so splošno veljavne. Definicijo dobrega gospodarjenja pa je možno za posamezne subjekte konkretnije opredeliti. V tako kratkem sestavku se je nemogoče spuščati v oceno posameznih dejavnikov, pri kateri bi bilo vsekakor z občenarodno gospodarskega vidika potrebno upoštevati tudi dejavnike iz družbenih dejavnosti. Sedaj, ko se zavzemamo s spoznanjem, da moramo preiti od besed k dejanjem, za boljše gospodarjenje, ki je edina garancija za stabilizacijo, je verjetno najbolj aktualno in oprijemljivo opozarjati na nekatera področja, ki naravnost bodejo in obenem nakazujejo, da imamo dejansko neizkoriščene možnosti. Te bomo izkoristili, če se bomo bolje povezovali kot doslej in posamezne interese usklajevali na tisti skupni imenovalci, ki družbenopolitični skupnosti pomeni največjo korist. Če s tega vidika ocenjujemo gospodarjenje v občini, potem

moram opozoriti na nekatere elemente glede na večanje nacionalnega dohodka in trošenje istega, ki imajo predznak minus. Mislim, da je učinkovitost gospodarjenja merljiva tudi z racionalno izrabo surovin, ki jih imamo na razpolago. Tu lahko ugotovljamo, da se naravnost potratno obnašamo. Do nedavnega je KLI zalagal s tisoči m³ drv logaška gospodinjstva. Sedaj se ti odpadki predelujejo v sekance, ti dajejo večji dohodek, vendar možnosti še boljše porabe niso in ne smejo biti izkoriščene. Ker smo pri lesni surovini, ne morem mimo tega, da omenim dolgih brezplodnih razprav o tem, kdo je poklican za primarno predelavo (žaganje hlodovine) samo KLI ali tudi Zadruga. Gledano s stališča koristi občine pa bi bilo pametneje, da bi se dogovarjali o delitvi dela, (npr. KLI žaganje in finalizacija, ostali predelava drobnejših sortimentov.) Z medsebojnim povezovanjem, sodelovanjem in dopolnjevanjem bi verjetno večjemu delu surovine dodali dodatno vrednost kot danes.

Medsebojna povezanost je

sploh šibka točka našega gospodarstva. O tem bo govor v posebnem sestavku. Obnašamo se, kot da nas ne zanima, kako gre sosedu, čeprav je taka zaprtost družbeno škodljiva.

Primer: Ob večjem sodelovanju gozdarstva in lesne industrije se ne bi dogajalo, da se v normalnih vremenskih prilikah pozimi, zlasti pa proti koncu zime, zasuje KLI z neobeljeno hlodovino. To hlodovino morajo potem beliti na skladišču, da bi jo zavarovali pred zmanjšanjem kvalitete in pred škodljivci. Nobeden pa ne razmišlja, da je to v skupni računici minus. Lubje, ki je že bremenilo stroške spravila in transporta, je na skladišču z večjimi stroški lupljenja zavrženo.

Med KLI—jem in Zadrugo se dosedaj niso mogli sporazumeti, da bi bile deske boljše kvalitete iz združne žage predelane v KLI-jevska okna.

Nadalje v zemljiški politiki, predvsem kadar gre za spremembo namembnosti, ko kmetijska zemljišča prihajajo v stavbna, nam vsa renta odteka v privatne žepe, namesto da bi jo

vsaj del zajela občina in vložila v prepotrebne komunalne naprave.

Nadalje nam trdovratno zapiranje kmetijstva v občinske meje ne daje možnosti za optimalno izrabo kmetijskega potenciala, kar potrjuje omejen obseg poslovanja zadruga na področju kmetijstva.

Slabe izbire investicijskih odločitev v komunalne objekte (zgrešen prioriteten vrstni red izkoriščanja vodilnih virov), posegi v prostor itd. nam narekujejo bolj preudarne odločitve.

Dobro gospodarjenje v občini torej pomeni:

1. racionalno porabo vsega, kar imamo na razpolago (surovina, zemlja, delovna sila);

2. podjetniške koristi preverjati s koristmi širše skupnosti;

3. medsebojno povezovanje znotraj navzven ter vsklajevanje interesov s ciljem doseganja optimalnih učinkov;

4. racionalno trošenje razpoložljivih sredstev za družbeni standard in administracijo.

Brez prizadevanja vseh dejav-

nikov, predvsem pa brez kritičnega pogleda v svoje delovanje, verjetno ne bomo prispevali kot družbenopolitična skupnost svojega deleža k jugoslovanski stabilizaciji.

ing. Rupnik



Težko je reči, kdo je bil najbolj vesel ob otvoritvi nove šole: prosvetni delavci, starši ali otroci. Zagotovo so se je vsi razveselili, saj pomeni novo šolsko poslopje občutno boljše razmere za pedagoško delo, za učence pa prijetnejše učenje.

foto: Edi Maza

Koliko denarja za šole?

Tako doma v družini kot v družbenem življenju se sprašujemo, koliko bo treba še odmeriti za rast in vzgojo naših otrok. Med izdatki te vrste so tudi tisti, ki zadevajo osnovnošolsko vzgojo in varstvo otrok. Le-ti pa niso tako majhni, saj razen neposrednih družinskih izdatkov ob začetku šolskega leta in še potem, so veliki izdatki tudi za gradnjo potrebnih stavb, za opremo le-teh in podobno. Če vse te izdatke povežemo, ugotovimo, da je vzgoja otrok razmeroma draga, toda s stališča družbenega razvoja neogibna. Kako pa je s tem vprašanjem v naši občini?

Pravkar zgrajena šola v Dolenjem Logatcu nas je stala okoli eno milijardo in pol starih dinarjev. Kajne, kar precej! Kajpak, to milijardo in pol smo zbrali tako s prispevkom od dohodka delovnih organizacij, s prispevkom skupnosti otroškega varstva in samoupravnih interesnih skupnosti, pa tudi z našim samoprispevkom od osebnih dohodkov. S tako zbranim denarjem smo novo logaško šolo skoraj v celoti že plačali, popolnoma pa jo bomo do prihodnjega aprila.

Seveda, s to stavbo pa še nismo izpolnili vsega, kar smo si s programom zadali na področju šolstva in varstva otrok. V naslednjih petih letih bomo morali zgraditi še šolo v Ho-

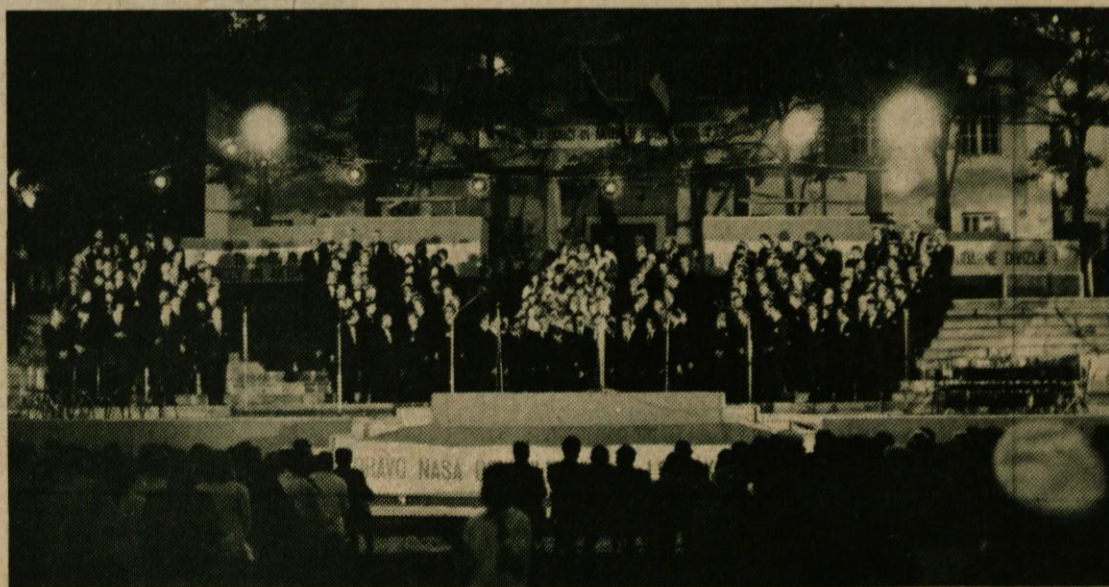
todršici, otroški vrtec v Dolenjem Logatcu, preurediti šolo v Lazah in zgraditi prizidek k šoli v Gorenjem Logatcu. Po letih bi izvajali program takole: v letu 1976 plačamo preostali dolg za šolo v Dolenjem Logatcu in pripravimo investicijske načrte za gradnjo šole v Hotedršici, otroškega vrtca v Dolenjem Logatcu in za preureditev šole v Lazah; v letu 1977 začetek gradnje šole v Hotedršici in otroškega vrtca v Dolenjem Logatcu, v letu 1978 nadaljevanje gradnje otroškega

vrtca v Dolenjem Logatcu, dograditev šole v Hotedršici in začetek preureditvenih del na šoli v Lazah; v letu 1979 dograditev otroškega vrtca v Dolenjem Logatcu, zaključek preureditvenih del na šoli v Lazah in začetek gradnje prizidka k šoli v Gorenjem Logatcu in v letu 1980 dograditev tega prizidka.

Seveda, že danes je očitno, da so sedanji finančni viri za uresničenje tega programa prešibki. Vse bi morali nekoliko povečati, kar pomeni, da bi

morali povečati tudi samoprispevek od osebnih dohodkov. Po nekaterih še ne povsem preverjenih izračunih, bi morali samoprispevek povečati od sedanjega enega odstotka na dva odstotka. Ko bodo izračuni bolj natanko utemeljeni, in te bi morali kaj kmalu pripraviti, se bomo morali odločiti o že omenjenem časovnem programu gradnje za potrebe osnovnega šolstva in otroškega varstva v naslednjih petih letih, s tem pa tudi o svojih samoupravnih obveznostih. Ta zapis pa naj bo namenjen našemu sedanjemu razmišljanju in poznejši odločitvi.

Rudi Vogrič



Na koncertu pevskih zborov Notranjske je bilo mnogo občanov, ki so z velikim zadovoljstvom poslušali ubrane glasove.

foto: Edi Meze

Tudi paša za oko

Odmev na objavo v Delu 10. julija letos

„Glasba je predramila kraj... pojavil se je nekdo, ki zna spodbuditi. Tega pa vrsto let ni bilo, zato je postal Logatec že zastrašujoče mrtvo mesto, ki pa se je zdaj spet zbudilo.“

Tako smo brali v Delu, kar je v intervjuju zapisal novinar Jože Petrovčič. (Se prava sreča, da imamo v Logatcu kamnoseka in so bili zaradi „zastrašujoče mrtvega mesta“ nagrobniki vselej pri roki. Pa kaj nagrobniki...)

Logačani so vendarle ponosni na vse, kar imajo, tudi na mladinsko godbo, na mornarke in bobnarke in njihovega vodjo. Tako je prav, drugače ne more biti. Vendar...

Vendar, prav iz strahu pred „zastrašujoče mrtvim mestom“ so Logačani ponosni še na kaj drugega, kar je slovenski novinarski svet že opazil ali pa tudi ne (J. Petrovčič že ne!).

Namreč, iz intervjuja Tudi paša za oko vse tako izhaja, da v Logatcu razen glasbene šole, ki je „postala kulturno središče“, dekliškega pevskega zbora in mladinske godbe, drugače nič ni.

Ne, tako pa ne. Pa denimo, da gre za moški pevski zbor „Gor.“

Logatca, ki uspešno poje že od 1932. leta, ali pa za moški zbor iz Dol. Logatca, ki je s svojo pesmijo prisoten ob različnih kulturnih in družbenopolitičnih manifestacijah v kraju in drugod, ali pa če navedemo še celo vrsto otroških oz. mladinskih pevskih zborov, med katerimi je vsaj eden v svojem 10-letnem delovanju kar 3-krat predstavljal notranjsko mladinsko petje na republiških revijah v Zagorju, 2-krat posnel precejšen del svojega programa za ljubljanski radio, če že ne omenimo Logaškega okteta, ki je v borih 4 sezonah svojega dela nastopil nad 80-krat. (7 samostojnih koncertov, srečanja lesarskih oktetov Slovenij, srečanja v Sentjerneju, v Novi Gorici, prepevanje na radiu in TV, na koncertih iz naših krajev, snemanje za 2 plošči itn.).

Tu je potem še bogata knjižnica, ki jo množično obiskujejo predvsem mladi, nadalje razstave (čeprav le enkrat letno). Občasno se javljajo različne instrumentalno zabavne skupine; v tem trenutku je najuspešnejši instrumentalni septet SAMA. In seveda tudi Kino Narodni dom, ki je od leta 1938 v marsikaterem, čeprav krajšem kulturnem zatišju bil edina stalna kulturna dobrina v kraju. Kar se pa drametiko tiče, je

Logatec že njega dni slovel z dobrimi gledališkimi skupinami.

In sredi takšnega „zastrašujoče mrtvega mesta“ je ostal za novinarja Petrovčiča in njegove sobesednike neopazen tudi logaški Pihalni orkester, ki je slavil svojo 50-letnico uspešnega delovanja pred 3 leti. Pa če že leta nič ne povedo in če novinarji in sobesedniki ničesar ne vedo o tem orkestru, ga vsaj vsi Logačani, ki niso gluhi, slišijo. In to ne enkrat, ampak skozi celo leto na samostojnih koncertih in ob najrazličnejših priložnostih od januarja do decembra.

Seveda, „paša za oko“ vse tisto, kar naj bi bilo „zastrašujoče mrtvo mesto“ ni. Če bo komu v Logatcu padlo kaj na um, bo morda predlagal za to ali ono kulturniško

skupino škotska krila, indijanske perjanice ali zamorske bobne; zakaj pa ne, če pomeni to, kulturniški, da ne rečemo umetniški uspeh.

In nadalje, naj mi bo dovoljeno izraziti dvom nad novinarjevim vedenjem o tem, kaj je balet ali pa je ob preveliki novinarski vnemi pozabil na slovensko pomenoslovje. Ni moj namen, da bi označeval, kaj je to, kar dekleta izvajajo med nastopom, „baletni nastop“ pa zanesljivo ni; nekaj „karnevalskega“ bo pa menda res. In ob koncu: res smo v Logatcu ponosni na vse, kar imamo lepega in dobrega – kulturnega, in na vse tiste, ki te dobrine ustvarjajo; med temi je tudi godba mladih.

Tako nekako je s to rečjo.

Maš

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega moža in očeta MIHEVC ANTONA – ANZELCOVEGA ATA se zahvaljujemo vsem, ki so nam pismeno ali ustno izrazili sožalje, poklonili cvetje ter ga spremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala dr. SKVARČU, predstavniku krajevne skupnosti tov. JERINU in kmetijskemu zadržniku tov. ŠEMRLU za izrečene tople poslovilne besede, pevskega zboru in godbi na pihala.

ŽALUJOČA ŽENA IN OTROCI

Kako do denarja za krajevne skupnosti?

Ko so logaški komunisti razpravljali o financiranju krajevnih skupnosti v luči nove ustave, so ugotavljali:

1) financiranje skupnih potreb in interesov v krajevni skupnosti je mogoče doseči v določenem razvoju in ob pogoj, da se bodo vse subjektivne sile v krajevnih skupnostih in tozdi dejavnostih tvorno vključile v družbenopolitično akcijo.

Brez ustrezne gnotne osnove krajevnih skupnosti, o kateri pa morajo odločati tisti, ki denarna sredstva dajejo, ne bo mogoče zagotoviti uresničenja vseh interesov, potreb, pravic in dolžnosti, ki jih po ustavi imajo delovni ljudje in občani v krajevni skupnosti. Zato je izrednega pomena, da razvijemo na osnovi ustave krajevno skupnost kot temeljno samoupravno in družbenoekonomsko skupnost;

2) zagotavljanje gnotne osnove za uresničevanje skupnih potreb in interesov v krajevni skupnosti naj bi bilo tudi v prihodnje na več načinov; pomemben vir denarja bodo zagotovo krajevni samopriskerki in drugi prispevki, ki jih bodo delovni ljudje in občani prispevali za uresničevanje s programom in samoupravno določenih nalog. S krajevnim samopriskerkom zbran denar bodo v krajevni skupnosti lahko združevali z denarjem, ki ga bodo delovne organizacije prispevale na podlagi posebnih samoupravno sklenjenih dogovorov za urejanje povsem določenih potreb. Podobno bodo dane možnosti za združevanje denarja krajevnih skupnosti in posameznih interesnih skupnosti, in sicer na podlagi načrtov in programov;

3) določene skupne potrebe in interese, ki se najbolj določno in neposredno kažejo prav v krajevni skupnosti (šolstvo, otroško varstvo, socialno skrbstvo, razni komunalni problemi ipd.), moramo urejati v okviru samoupravnih skupnosti ali potom njih in njihovih organov. Načrti in programi samoupravnih interesnih skupnosti bi morali biti strnitev samoupravno sprejetih programov krajevnih skupnosti, temeljnih organizacij združenega dela in družbenopolitične skupnosti. Potreben vir denarja za uresničevanje programov samoupravnih interesnih skupnosti je že z ustavo določen, in sicer s samoupravnimi

sporazumi o stopnjah prispevkov za omenjene skupnosti ali s posebnimi samoupravnimi sporazumi o financiranju določenih programov. Sodelovanje krajevnih skupnosti pri financiranju takšnih programov s samopriskerkom bi morali v prihodnje uveljaviti bolj kot doslej;

4) financiranje delovnih potreb krajevnih skupnosti — delovanje delegatskih zborov krajevnih skupnosti, svetov, delegacij, drugih organov in zborov, dejavnost socialistične zveze v krajevni skupnosti, delo strokovnih služb, ipd. — naj bi tudi v prihodnje zagotavljale skupščina občine iz denarnih sredstev splošne porabe. Tak način financiranja je tudi v skladu z določili ustave in zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti;

5) razpravljalci so bili za predlog o regionalnem družbenem dogovoru, ki naj bi zavezoval vse temeljne organizacije združenega dela gospodarstva za prispevek določenega zneska po zaposlenem delavcu od ostanka dohodka za skupne potrebe in interese v tistih krajevnih skupnostih, v katerih njihov delavec živi. Tako zbran denar v občini, voden po

posameznih krajevnih skupnostih, bi lahko uporabili v občini ali v regiji za solidarnostno pomoč manj razvitim območjem. Tako naj bi krajevne skupnosti v občini sklepale samoupravni dogovor o združevanju določenega dela tega denarja za solidarnostno dejavnost, ostali denar pa bi krajevne skupnosti namenjale

za uresničevanje svojih programov.

Na tem posvetu so logaški komunisti sodili, da bi se morali takoj lotiti razvojnih načrtov krajevnih skupnosti, ki bi jih moralo združeno deo v občini tudi potrditi. Ti razvojni načrti naj bi bili podlaga pripravam družbenega dogovora v regiji, ki pa bi med drugim moral zavezovati vse za enak znesek, ne glede na kraj, kjer delavec živi.

Logaški komunisti so tudi menili, da je potreben ob vseh razpravah čut za strpnost in stvarnost.

Roman Osterc



Ob našem praznovanju je občinska organizacija zveze borcev v Cestah odkrila spominsko obeležje na kraju, kjer je bila zverinsko ubita aktivistka Ljuba Bavdek

foto: Edi Meze



Polaganja venca k spominskemu obeležju na Grčarevskem vrhu se je udeležila tudi delegacija Bosne in Hercegovine.

foto: Edi Meze

Za kaj se zavzemajo komunisti KLI?

Osnovna organizacija ZK KLI je na razširjeni seji dne 18. 7. 1975, na kateri so bili prisotni vodje TOZD, vodje priprav dela, predsedniki delavskih svetov, predsedniki sindikalnih odborov in šefi sektorjev, obravnavala družbeno ekonomski položaj delovne organizacije. Po zelo zanimivi in pestri razpravi so sprejeli naslednje sklepe:

1. strokovne službe in družbeno politični dejavniki (sindikat, ZK, ZSMS) si morajo prizadevati za čim hitrejši razvoj delovne organizacije in povečanje produktivnosti dela ter odpravo pomanjkljivosti, ki takšen razvoj lahko zavirajo;
2. vsi sestanki DPO in drugih strokovnih služb morajo biti temeljito pripravljeni, s tem pa krajši in učinkovitejši. Sekretariat OO ZK predlaga samoupravnim organom, da bi vse sestanke organizirali izven delovnega časa;
3. posebno pozornost moramo posvetiti tehnologiji primarne predelave lesa, ker na tem področju lahko vidno vplivamo na boljše izkoriščanje osnovne surovine, na povečanje produktivnosti dela in kvaliteto proizvodov;
4. gotove izdelke je treba skladiščiti tako, da ne bo nastajala materialna škoda, ker v nasprotnem primeru lahko pride do reklamacij in s tem se zmanjša finančni rezultat in izguba težko pridobljenega tržišča;
5. zaostriti je treba delovno in tehnološko disciplino na vseh ravneh in boljše izkoriščanje strojnega parka;
6. takoj pristopiti k formiranju samostojnega TOZD pomožnih dejavnosti (predhodna izdelava ekonomskega in organizacijskega elaborata);
7. pospešiti je treba izdelavo pravilnika o novatorstvu in čim prej začeti realizirati pravilnik;
8. dosledno uresničevanje zakonov, interne zakonodaje in nove ustave;
9. sindikalna organizacija je v tem trenutku politično zelo odgovorna za nadaljnji razvoj samoupravljanja, razširjeno reprodukcijo in večanje produktivnosti dela. Zato mora tudi primerno sodelovati v celotnem razvoju s konkretnimi akcijami;
10. Posebej se mora zavzeti za dosledno uveljavljanje socialističnega načela delitve

ve po delu, odločnejše odpravljanje nesorazmerij na tem področju, za odpravljanje želja po uravnilovki in za boljše spodbujanje visoke storilnosti, za vsklajevanje gibanja osebnih dohodkov s storilnostjo in delovnimi uspehi;

11. OO ZK naše delovne organizacije predlaga vsem članom DO KLI, da se aktivno vključijo v uresničevanje resolucije družbeno ekonomskih odnosov s povečanjem produktivnosti dela;
12. javno je treba publicirati problem nabave reprodukcijskega materiala in rezervnih delov iz uvoza, da bi s tem seznanili širši krog družbenih in družbeno političnih delavcev;
13. že obstoječa delegacija formirana na „Poslovnem združenju les“ naj ponovno zahteva od zveznega sekretariata za zunanjo trgovino za omogočanje uvoza reprodukcijskega materiala in rezervnih delov, da bi se s tem izboljšala zelo resna problematika, ki je nastala v lesni industriji v SRS;
14. sindikalni odbori naj te sklepe dobro preučijo v bazi in sprejmejo določene sklepe; šele nato naj jih obravnava delavski svet. O

sklepih je potrebno informirati ljudi;

15. sindikat mora dati politično utemeljitev, zakaj pravilnik o kategorizaciji delovnih mest ni bil prejet;
16. sestaviti poročilo, katero bo prebral delegat na seji občinske skupščine.
17. stopiti je treba v stik z

- LIKO in SO Vrhnika, ki imajo podobne probleme;
18. vse delegate je treba temeljito seznaniti s problemi naše delovne organizacije;
 19. delegata republiške skupščine je treba vabiti na sestanke OO ZK;
 20. na glavni kolegij je treba vsaj enkrat mesečno povabiti tov. dr. Rakuša;
 21. v TOZD žaga je treba obravnavati norme po izmenah

Janez T.

Spoznavajmo pravila družbenega življenja

(iz ustave SR Slovenije)

12. člen

Socialistična družbenoekonomska ureditev Socialistične republike Slovenije temelji na svobodnem združenem delu s produkcijskimi sredstvi, ki so družbena lastnina, ter na samoupravljanju delavcev v proizvodnji in delitvi družbenega proizvoda v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela in v družbeni reprodukciji v celoti.

13. člen

Delo in rezultati dela določajo na podlagi enakih pravic in odgovornosti materialni in družbeni položaj človeka.

Nihče si ne more niti neposredno niti posredno pridobivati materialnih in drugih koristi z izkoriščanjem tujega dela.

Nihče ne sme na nikakršen način onemogočati in ne omejevat delavca, da ne bi enakopravno z drugimi delavci odločal o svojem delu ter o pogojih in rezultatih svojega dela.

Počastili so jubilate



Delovna organizacija KLI Logatec je že v letu 1973 praznovala 20-letnico svojega obstoja. Odtlej vsako leto organizirajo srečanje jubilarantov. Tako so tudi letos pripravili srečanje delavcev – jubilarantov, ki so 10 ali 20 let zaposleni v njihovi delovni organizaciji. Srečanje je bilo 29. avgusta v avli osnovne šole v Gor. Logatcu. Jubi-

lantom so bila podeljena priznanja in denarne nagrade, za razpoloženje pa je skrbel Logaški oktet. Za jubilate, ki so v delovni organizaciji že 20 let, je bil organiziran izlet v Kurnovec.

Pozornost, ki jo izkazuje delovna organizacija KLI Logatec svojim jubilarantom, je razumljiva. Če ocenimo delo

jubilarantov, tedaj poleg delovne organizacije lahko tudi kot občani cenimo prispevek jubilarantov in ostalih starejših delavcev k razvoju delovne organizacije in s tem posredno tudi občine Logatec. Ob njihovem jubileju želimo vseh jubilarantov še mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva.

A.Č.

ODGOVOR PTT NA NAŠ ČLANEK »Bo PTT figa mož?«

Pod naslovom „BO PTT FIGA MOŽ?“ je bil junija 1975 v Logaških novicah objavljen članek, ki po vsebini pavšalno in površno ocenjuje reorganizacijo ptt službe v Logatcu, predvsem pa kvaliteto ptt storitev na tem področju.

Da ne bi prišlo do nesporazumov in da bi občani pravilno razumeli naše napore za prilagajanje ptt enot potrebam uporabnikov, naj navedemo razloge, ki so narekovali delno spremembo organizacije dela pošt v Logatcu.

Že leta 1972 je Skupščina občine Logatec sprejela odlok o združitvi naselij: Dolenji Logatec, Gorenji Logatec, Gorenja vas, Blekova vas, Brod – Logatec, Čevica in Martinj hrib v enotno naselje Logatec. Ta združitev je narekovala poimenovanje ulic in ukinitve prvotnih nazivov naselij, s tem pa tudi organizacijo sprejema oziroma dostave poštinih pošiljk, na kar se pri tej spremembi ni računalo.

Glede na specifičnost posameznih opravil v ptt je celotno poštno omrežje SFRJ organizirano na načelih, ki izhajajo iz enotnega tehnološkega procesa dela. Iz tega torej sledi, da se pošta v Gorenjem Logatcu ali ukine ali pa organizira kot poštna izpostava (filiala), seveda če ptt prometne razmere to dopuščajo.

Z vsi to problematiko smo se marca letos obrnili na Izvršni svet Skupščine občine Logatec, da bi se dogovorili kako prilagoditi delo ptt enot, ki bi ustrezalo predpisom, ptt uporabnikom in našim funkcionalnim razmeram. Izvršni svet se je zavzemal predvsem za naslednje:

1. Poiškati vse možnosti, da pošta v Gorenjem Logatcu ostane kljub nerentabilnosti.

2. Organizacijo dela pošte Dolenji Logatec in Gorenji Logatec prilagoditi predpisom in potrebam ptt uporabnikov.

3. Delovni čas pošte Dolenji Logatec naj se uredi tako, da bo pošta odprta za uporabnike vsaj ob 7.30 uri in da blagajna plačilnega prometa posluje ob delavnikih do 14.30 ure in vsaj enkrat na teden tudi popoldne.

Na osnovi teh stališč in dogovorov smo pošto Dolenji Logatec preimenovali v pošto 61370 Logatec in pošto Gorenji Logatec v pošto 61371 Logatec. Zaradi naslavljanja, dostavljanja in vročanja poštinih pošiljk, torej iz funkcionalnih razlogov smo dostavo na pošti 61371 Logatec ukini in jo združili z dostavo za celotno področje pošte 61370 Logatec. Pošta 61371 Logatec je samo sprejemna pošta (filiala pošte 61370 Logatec) in opravlja

sprejem vseh vrst pisemskih in paketnih pošiljk, poštinih nakaznic, bančnih položnic, vrši vplačila in izplačila na hranilne vloge, opravlja telegrafске in telefonske storitve itd.

Pošta 61370 Logatec je dostavna pošta za celotno področje Logatca. Po novem je odprta za uporabnike že ob 7.30 uri, blagajna plačilnega prometa posluje ob delavnikih do 14.30 ure, ob sobotah do 13.00 ure, ob sredah pa neprekinjeno od 7.30 do 18.00 ure.

Res je, da je treba po obveščene in težje pošiljke na pošto 61370 Logatec, vendar so tudi prednosti, kot n. pr. v telegrafski dostavi. Prej so naslovniki v Gorenjem Logatcu dobili telegrame na dom, če je prispel telegram na pošto do 14.00 ure. Sedaj je organizirana dostava telegramov iz pošte 61370 Logatec in je vsak telegram dostavljen še isti dan, če je prispel na pošto do 18.00 ure.

Res je, da dobijo sedaj nekateri naslovniki pošto kakšno uro kasneje, so pa drugi, ki jo po novem dobijo prej. Tu moramo upoštevati ekonomičnost in najkrajšo obhodno pot dostavljača.

Pošta 61371 Logatec je odprta za uporabnike ob delavnikih od 8.00 do 14.00 ure, ob sredah od 8.00 do 13.00 ure, ob sobotah pa je zaprta. Ob sobotah se lahko uporabniki poslužujejo pošte 61370 Logatec, kar ustreza ptt prometnim razmeram ob sobotah in ekonomičnosti poslovanja.

Naj omenimo tudi to, da je bila prejšnja organizacija dela za ptt znatno cenejša in ugodnejša. Nismo imeli namena kogarkoli prikrajšati pri ptt storitvah ali uveljavljati izključno ekonomska merila. Nasprotno, organizacija je napravljena za potrebe občanov, da se ptt storitve čimbolj približajo uporabnikom.

Po kriterijih, ki veljajo v SRS se predvideva do leta 1985 na vsakih 3.000 prebivalcev ena ptt enota.

Seveda pa je usoda pošte 61371 Logatec v rokah občanov in ne ptt delavcev. Če bodo ptt storitve ostale vsaj v enakih okvirih, potem ni bojazni za ukinitve. Zato želimo, da se te pošte čimveč poslužujete.

Uporabniki ptt storitev pošte 61370 Logatec se lahko večkrat tudi sami izognejo vrstam na okenicah in sicer tako, da se poslužujejo ptt storitev preko celotnega delovnega časa, ne pa samo ob koncu. To velja predvsem za gospodarske organizacije in ustanove.

PODJETJE ZA PTT PROMET
LJUBLJANA
TOZD PTT VRHNIKA

LASTNIKI TRAKTORJEV IN MOPEDOV

Oddelek za notranje zadeve skupščine občine Logatec obvešča lastnike traktorjev in mopedov, da bodo tehnični pregledi v Rovtuh pred gasilskim domom v ponedeljek, 29. septembra 1975, od 8. do 17. ure, v Dolenjem Logatcu pri servisu Slovenija avto pa v torek, 30. septembra 1975 in sredo, 1. oktobra 1975, v obeh dneh od 8. do 17. ure.

Načelnik oddelka
Maks Adamič

USPEL ORIENTACIJSKI POHOD

V juniju je občinski odbor zveze rezervnih vojaških starešin organiziral taktični orientacijski pohod, ki so se ga udeležili tudi mladinci in taborniki. Udeležba je bila kot v prejšnjih letih. Pri tem pa je treba poudariti, da smo letos vabili na pohod z vabili in ne s pozivi. Večina članov se zaveda svojih nalog, ki jih imajo v zvezi z obrambnimi pripravami naše družbe. Ugotavljamo pa, da se naših akcij ne udeležujejo vedno isti člani. O tem se bodo morali pogovoriti v osnovnih organizacijah, v skrajnem pri-

meru pa bo treba uporabiti tudi možne sankcije. Pri organizaciji pohoda so sodelovale tudi osnovne organizacije, in so organizirale strokovne priprave za pohod. Odbor osnovne organizacije Dolenji Logatec je zelo dobro organiziral streljanje, medtem, ko je štab teritorialne enote pripravil taktično nalogo.

Najuspešnejša je bila ekipa v sestavi VINKO PETKOVSEK, ROMAN ERŽEN, FRANC JEREB in MIRKO RUPNIK z vodjem ANTONOM ARHOM. Dosegla je 358 točk. Drugo mesto je s 336 točkami dosegla ekipa z vodjem ANTONOM MLINARJEM, tretja pa je bila ekipa, ki jo je vodil LEOPOLD KRANJC, s 328 točkami. Od 4. do 10. mesta so se razvrstile ekipe takole: 4. ekipa PETRA LOGARJA, 5. ekipa PAVLETA LOŠTREKA, ml., 6. ekipa ANTONA NAGODETA, 7. ekipa FRANCA GRDADOLNIKA, 7. ekipa MARJANA LAPANJETA, 8. ekipa DUŠANA KRISTANA, 9. ekipa NIKOTA GLAVATOVIČA in 10. ekipa JANEZA SOVANA. Posebej je treba pohvaliti ekipo tabornikov, ki jo je vodil RENATO PETRIČ. Ta ekipa je zbrala največ točk za izvedbo pohoda in streljanja.

Za tiste, ki se pohoda niso udeležili, ga bomo v septembru ponovno organizirali.

A. S.

Tekmovanje raketarjev

Konec junija tega leta je bilo domače astronautsko raketarsko društvo Jurij Gagarin gostitelj drugega republiškega prvenstva v modelarstvu in v raketarskem izstreljevanju. Na logaškem polju so preizkušali svoje sposobnosti in svoje dosežke ARK V.M.Komarov iz Ljubljane, ARK Vega iz Sevnice, ARD Kranj in domače ARK J.A.Gagarin. Prvenstvo je potekalo v petih panogah, in sicer: izstreljevanje raket s padalom do 2,5 Ns, raket s strimer trakom do 5 Ns, raketoplanov do 5 Ns in maket vesoljskih ladij do 80 Ns.

Največ uspeha na tem prvenstvu je imel ARK V.M.Komarov.

Delo domačega astronautsko raketarskega kluba je vsekakor uspešno, vendar je treba poudariti, da je treba mladim modelarjem izdatneje pomagati in jih močneje podpirati pri njihovih nadaljnjih prizadevanjih, ki naj bodo čimbolj uspešna.

Pokrovitelj II. republiškega prvenstva je bil KLI Logatec.

Maš

Logaške novice – glasilo SZDL občine Logatec. Ureja uredniški odbor: Albin Čuk, delegat KLI, Karel Nanut, delegat OK ZKS, Marčel Stefančič, delegat KSP, Tatjana Štirn, delegat KLI, in Rudi Vogrič, odgovorni urednik. Družbeni organ je izdajateljjski svet, ki ga tvori 20-članska delegacija družbenih organizacij in organizacij združenega dela ter delegacija uredniškega odbora. Tisk tiskarne Ljudska pravica v Ljubljani. Po mnenju sekretariata za informacije SR Slovenije št. 421 – 1/72 je glasilo oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.